

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

14. Ille me clarificabit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

14. Ille me clarificabit.

Garrit iterum & rixatur ad hæc verba Calvinus contra Ecclesiam Catholicam, quasi hoc esset Christum à Spiritu Sancto clarificari. Multi (inquit) Christo valere iusso, ac si regno perfunctus nihil nunc esset, Spiritum in eius locum subrogant. Ab hoc fonte Papatus & Mahometis sacrilegia fluxerunt. Nam etsi inter se multis rebus sunt dissimiles isti Antichristi, commune tamen principium habent, Euangelio quidem nos initiari in rectam fidem, sed aliunde petendam esse doctrinam perfectionem, qua nos penitus expoliat. Si Papa obijcitur scriptura, illic harendum esse negat, quia Spiritus superueniens multis additamentis supra illam nos euexit. Mahometes predicat sine suo Alcorano homines semper manere pueros. Falso itaque Spiritus prætextu fascinatus fuit mundus, ut à simplici Christi puritate discederet. Nam simul ac Spiritus à Christi sermone diuellitur, quibuslibet deliriis ac imposturis aperta est ianua. Hæc est Calvinus hoc loco rixa, hoc iurgium, hæc fanatica debacchatio. Cui iustam & solidam hanc accusationem regerimus: Multi hodie nouatores, sectarij, hæretici, Christo valere iusso, ac si regno perfunctus nihil nunc esset, ac si amplius per Ecclesiam suam non loqueretur, per quam se vltique ad consummationem seculi locuturum promisit, spiritum in eius locum subrogant, de priuato suo spiritu iactitant. Ab hoc fonte Calvinismi & Mahometis sacrilegia fluxerunt. Nam etsi inter se quibusdam in rebus sunt dissimiles isti Antichristi, (in quamplurimis enim maximam inter eos similitudinem esse, Analysis Calvinismi luculenter docuit) commune tamen principium habent, à nouo quodam & proprio spiritu duci; totius veteris Ecclesiæ Spiritu, per quam Christus hætenus locutus est, penitus reiecto atque despecto. Et Euangelio quidem nos initiari in rectam fidem Calvinus affirmat, sed ex sua Institutione, ex suis Commentariis omni errorum & blasphemiarum turpitudine refertissimis, petendam esse doctrinam perfectionem qua nos penitus expoliat. Si Caluino obijcitur Scriptura apertissima, Hoc est corpus meum, illic harendum esse negat. Stultè (inquit) superstitiones sunt Papista & similes (Lutheranos notat) dum verba mordicus arripiunt, &, ut hîc loquitur, Spiritus superueniens multis additamentis supra illam scripturam nos euexit. Nam (vt alibi disertè scribit) utcumque verborum Christi reuerentia tangi se quiritentur quominus figuratè intelligere ausint

Calvinus
 rixa contra
 Ecclesiam.

Hæretico-
 rum priuato
 Spiritus

Calvinus
 Scripturam
 reijcit.
 In Harmō.
 ad Matth.
 c. 26. ver.
 28. Instit.
 lib. 4. c. 15.
 num. 20.

qua sunt apertè dicta, non est tamen hic satis iustus prae-
textus, cur omnes quas contrà obijcimus rationes respiciantur. Nempe
quas spiritus superueniens Caluino suggerit. Vnde & eodè
in lib. ac cap. num. 25. *Hac Christi voce contemptum esse. Hoc
est corpus meum, fastuosam morositatem vocat.* Hic enim
Caluini spiritus nequā multa illi additamenta ad illam nobi-
lissimam scripturam suggerit, metonymias, canales, sym-
bola, quibus ipsa Scripturæ veritas penitus opprimatur. Sicut
Mahometes sine suo Alcorano, sic Caluinus sine sua Insti-
tutione, *Homines semper pueros manere prædicat. Falso itaque
prætextu spiritus Caluiniani iam dudum fascinatus fuit mor-
dus, ut à simplici verborum Christi puritate discederet.* Nam
simul ac spiritus iste hæreticorū, Caluini in primis, ab ap-
ertis & disertis Christi verbis, *Hoc est corpus meum, diuelli vol-
luit, quibuslibet imposturis & deliriis aperta est ianua.* Ad-
sanè vt illorum verborum Christi plusquam octoginta de-
prauationes ab horum temporum hæreticis adinuenire su-
erint, quas omnes cum suis authoribus enumerauit Cleo-
dius de Sanctes in opere suo Eucharistico. Tota igitur Cal-
uini fabula, mutato nomine, de se ipso narrata est: & crimi-
natio in Ecclesiam Catholicam coniecta, optimo iure, verè
ac solidè, illustri dato exemplo in ipsum reicitur.

Interim criminatio in Ecclesiam Catholicam non nisi ge-
neralis est, quia dolosus semper versatur in generalibus.
Quòd Mahometem Catholicis adiunxit, accusatio ridicula
est, vt alio in loco satis ostendimus, ideòque hic non re-
petimus. Sed & hoc loco quàm absurdè, quàm impudentè,
quàm projecto mendacio dicit Caluinus, *Mahometis hoc prin-
cipium esse nobiscum commune: Euangelio nos initiari in re-
ctam fidem! An Mahometes Euangelio suos initiari pati-
antur, aut ad rectam fidem Euangelium pertinere villo modo atti-
mat? Annon omnem eius lectionem & notitiam suis sece-
rissimè interdixit, & in solo suo Alcorano omnem religionem
ac perfidiæ suæ regulam constituit? Sed bene ac feliciter se
habet. Aliquid Catholicis cum Mahomete commune figere
Caluinus non potuit, nisi quod cum aperto & luculentissi-
mo mendacio coniunctum fuit. Hæc eius hoc loco impu-
dentia, hæc cæcitas, hæc veluti capitis vertigo erat, dum
Ecclesiæ Catholice criminationem impotentè irrumperet
studuit. Vana est sine viribus ira.*

Repetit. 1.
cap. 10. in
fine.